

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 7. maj 2014
(OR. en)**

9475/14

**Medinstitucionalna zadeva:
2013/0402 (COD)**

**PI 60
CODEC 1208**

DOPIS

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Datum:	14. maj 2014
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov
Št. predh. dok.:	8461/14 PI 40 CODEC 987 + COR1 + ADD1
Št. dok. Kom.:	17392/13 PI 178 CODEC 2842 + ADD 1-3
Zadeva:	Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varovanju nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo neupravičeno pridobitvijo, uporabo in razkritjem – Splošni pristop

I. UVOD

1. Komisija je 28. novembra 2013 predložila osnutek predloga novih pravil v zvezi z varovanjem poslovnih skrivnosti pred njihovo neupravičeno pridobitvijo, uporabo in razkritjem. Pravna podlaga osnutka direktive je člen 114 PDEU, ki določa pravila za neovirano delovanje enotnega trga.

2. Predlog spada v okvir vodilne pobude „Unija inovacij“, ki je eden od stebrov strategije Evropa 2020 in na podlagi katere si Komisija prizadeva za vzpostavitev inovacijam prijaznega okolja. Komisija je v zvezi s tem sprejela celovito strategijo za neovirano delovanje enotnega trga za intelektualno lastnino. Ta strategija zajema tudi področja, ki dopolnjujejo pravice intelektualne lastnine, na primer poslovne skrivnosti.
3. Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje dal 25. marca 2014.
4. Evropski nadzornik za varstvo podatkov je mnenje dal 12. marca 2014.
5. Razprave v Evropskem parlamentu se še niso začele.

II. TRENUTNO STANJE

1. Predsedstvo je razprave začelo januarja 2014 na ravni delovne skupine, pri čemer se je jasno pokazalo, da med državami članicami, ki so pozdravile zadevno pobudo, obstaja široko soglasje glede splošnega cilja osnutka direktive. Delovna skupina se je sestala šestkrat, razprave pa lahko strnemo v naslednje točke:

Države članice so se strinjale, da je v osnutku direktive treba izrecno navesti, da se lahko v nacionalnem pravu določi obsežnejša zaščita poslovnih skrivnosti pred neupravičeno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem, kot se zahteva v osnutku direktive (glej drugi pododstavek člena 1). Pri tem se je zdelo ustrezno pojasniti, da bi bilo treba pri takšni obsežnejši zaščiti spoštovati nekatera načela, omejitve in jamstva, določena v besedilu ter s katerimi bi zagotovili trden in uravnotežen pravni okvir, zlasti glede pravic tožene stranke.

Države članice so se strinjale, da osnutek direktive ne bi smel posegati v njihove nacionalne pristojnosti v zvezi s kazenskim pravom. Izrazile so zadovoljstvo z besedilom člena 5 in prvim stavkom uvodne izjave 8, ki se nanašata le na civilnopravna sredstva.

Države članice so se poleg tega strinjale, da bi morala biti opredelitev poslovne skrivnosti v osnutku direktive v skladu z opredelitvijo iz Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (znan kot sporazum TRIPS).

Države članice so razpravljale o ravnanju, ki bi se moralo šteti za neupravičeno pridobitev, uporabo in razkritje poslovne skrivnosti (člen 3). V razpravi je bilo ugotovljeno, da naj se za obstoj neupravičenega ravnanja v primeru primarnih kršiteljev (na primer nekdo, ki hoče pridobiti informacije, ali nekdo, ki krši dolžnost zaupnosti) ne bi zahtevali merili glede naklepnosti ali hude malomarnosti, moral pa bi biti prisoten element nepoštenega ravnanja; nasprotno bi se v primeru pasivnih prejemnikov informacij (tretje osebe) štelo, da je njihovo ravnanje neupravičeno, če bi bilo izpolnjeno merilo védenja (brez poseganja v možnost, da države članice v nacionalnem pravu ne zahtevajo takšnega merila v skladu z uporabo klavzule o minimalni uskladitvi iz člena 1). V razpravi je bilo ugotovljeno tudi, da naj izrazov, sposojenih iz kazenskega prava (na primer tatvina, podkupovanje), v členu 3 raje ne bi uporabljali in naj bi takšno ravnanje opisali objektivno.

Države članice so razpravljale o tem, da je treba zagotoviti, da osebe ne odgovarjajo za pridobitev, uporabo ali razkritje poslovne skrivnosti, če je to po zakonu zahtevano ali dovoljeno. Med drugim to velja za javne organe, katerim se lahko dovoli, da pri opravljanju svojih nalog zbirajo informacije. Zaradi tega je bil v členu 4 dodan nov odstavek 1a.

Iz razprave je sledilo, da bi bilo treba pri nekaterih ukrepih, postopkih in pravnih sredstvih, predvidenih v osnutku direktive, bolj upoštevati veljavne rešitve iz nacionalnega civilnega prava. To se je nanašalo zlasti na posledice zlorabe procesnih pravil (člen 6(2)) in vprašanje zastaralnega roka (člen 7). Države članice so tudi menile, da bi bilo treba v primerjavi s predlogom Komisije trajanje zastaralnega roka podaljšati.

Države članice so menile, da bi morali pri mehanizmi za ohranitev zaupnosti informacij iz člena 8 poskrbeti za dodatna jamstva, zahteve in omejitve, s katerimi bi okrepili pravno varnost in zagotovili popolno spoštovanje pravic strank do poštenega sojenja.

Države članice so se strinjale, da je treba pristojnim sodnim organom zagotoviti več prožnosti pri ocenjevanju potrebe po sprejetju sodnih odredb (končnih ali začasnih) in korektivnih ukrepov (člena 10(2) in 12(1)).

Iz razprav je sledilo, da bi bilo treba državam članicam omogočiti, da določijo za zaposlene ugodnejšo ureditev v zvezi z njihovo odgovornostjo za škodo v primeru neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti (člen 13(1)).

2. Predsedstvo je po razpravi v delovni skupini 10. aprila 2014 in po prejemu pisnih pripomb delegacij revidiralo kompromisno besedilo predloga, ki je navedeno v prilogi k temu dokumentu.

Glavne vključene spremembe v primerjavi s **prvotnim** predlogom se nanašajo na navedena vprašanja iz točke 6 in – če povzamemo – zajemajo:

- potrebo po minimalni uskladitvi, na podlagi katere lahko države članice uporabijo strožje ukrepe (člen 1);
- poenostavitev opisov primerov neupravičenega ravnanja pri neupravičeni pridobitvi, uporabi in razkritju poslovnih skrivnosti (člen 3), v členu 4 pa je dodatno pojasnjena zakonita pridobitev poslovnih skrivnosti;
- zastaralni rok je zdaj podaljšan na šest let (člen 7);
- v novi ubeseditvi ohranitve zaupnosti med sodnim postopkom (člen 8) sta varovanje poslovnih skrivnosti in pravica strank do nepristranskega sojenja uravnotežena;
- določba glede morebitne predaje blaga, ki je predmet kršitve, dobrodelni organizaciji v kompromisnem predlogu ni več zavezujoča (člen 11(3));
- odškodnine in zaščito zaposlenih (člen 13).

III. ZAKLJUČEK

7. **Odbor stalnih predstavnikov naj:**

- doseže dogovor na podlagi kompromisnega besedila predsedstva, ki je priloženo temu dopisu;
- besedilo splošnega pristopa predloži na seji **Sveta za konkurenčnost** 26. maja 2014 ter
- pozove Svet, da:
 - potrdi dogovor o splošnem pristopu in
 - pozove predsedstvo, naj na podlagi tega splošnega pristopa začne pogajanja z Evropskim parlamentom, da bi dosegli dogovor v prvi obravnavi.

Spremembe v primerjavi z dok. 8461/14 so označene s **kreplekim podčrtanim** tiskom in ...

Predlog

DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o varovanju nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo neupravičeno pridobitvijo, uporabo in razkritjem

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

[...] ²

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C, , str. .

² ...

³ **Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu) in sklep Sveta z dne ...**

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Podjetja in nekomercialne raziskovalne ustanove vlagajo v pridobivanje, razvoj in praktično uporabo strokovnega znanja in izkušenj ter informacij, ki so valuta na znanju temelječega gospodarstva. Te naložbe v ustvarjanje in uporabo intelektualnega kapitala so odločilne za njihovo konkurenčnost na trgu in torej donosnost naložb, kar je osnovna motivacija za poslovne raziskave in razvoj. Podjetja pri prilastitvi rezultatov lastnih inovacijskih dejavnosti uporabljajo različna sredstva, kadar odprtost ne dovoljuje polnega izkoriščanja njihovih naložb v raziskave in inovacije. En način je uporaba formalnih pravic intelektualne lastnine, kot so patenti, pravice iz modela ali avtorske pravice. Drug način je zavarovanje dostopa in izkoriščanje znanja in izkušenj, ki jih subjekt šteje za dragocene in ki niso splošno znani. Takšno strokovno znanje in izkušnje ter poslovne informacije, ki niso razkrite in jih namerava subjekt ohraniti zaupne, se imenujejo poslovne skrivnosti. Podjetja ne glede na svojo velikost poslovne skrivnosti vrednotijo enako kot patente in druge oblike pravic intelektualne lastnine ter uporabljajo zaupnost kot orodje za upravljanje poslovne konkurenčnosti in raziskovalnih inovacij, ki vključuje najrazličnejše informacije, te pa poleg tehnološkega znanja obsegajo tudi komercialne podatke, kot so informacije o odjemalcih in dobaviteljih (ki lahko zajemajo osebne podatke), poslovni načrti ali tržne raziskave in strategije. Z zaščito tako širokega obsega strokovnega znanja in izkušenj ter komercialnih informacij – bodisi kot dopolnitev bodisi kot alternativa pravicam intelektualne lastnine – poslovne skrivnosti ustvarjalcu omogočajo, da iz svojih stvaritev in inovacij ustvari dobiček, zato so še posebno pomembne za poslovno konkurenčnost ter za raziskave in razvoj in inovacijsko uspešnost.

- (2) Odprte inovacije so pomemben vzvod za ustvarjanje novega znanja in so osnova za pojav novih in inovativnih poslovnih modelov, ki temeljijo na uporabi soustvarjenega znanja. Poslovne skrivnosti so pomembne za zaščito izmenjave znanja, pridobljenega na podlagi raziskav in razvoja ter inovacij, med podjetji in raziskovalnimi ustanovami na notranjem trgu in zunaj njega. Skupne raziskave, vključno s čezmejnimi sodelovanjem, so še posebej pomembne za povečanje obsega poslovnih raziskav in razvoja na notranjem trgu. S pomočjo odprtih inovacij imajo nove zamisli možnost, da prodrejo na trg in zadostijo potrebam potrošnikov ter pomagajo pri obvladovanju družbenih sprememb. Na notranjem trgu, kjer so ovire za tovrstno čezmejno sodelovanje minimalne in kjer sodelovanje ni izkrivljeno, bi morale intelektualne stvaritve in inovacije spodbujati naložbe v inovativne procese, storitve in izdelke. Takšno spodbudno okolje za intelektualne stvaritve in inovacije je pomembno tudi za rast zaposlovanja in izboljšanje konkurenčnosti gospodarstva Unije. Podjetja svoje intelektualne stvaritve ter inovativno strokovno znanje in izkušnje med drugim najpogosteje zavarujejo s poslovnimi skrivnostmi, vendar slednje po veljavnem pravnem okviru Unije uživajo najmanjšo zaščito pred neupravičeno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem s strani drugih strank.

- (3) Inovativna podjetja so vse pogostejše izpostavljena nepoštenim praksam, katerih namen je protipravna prilastitev poslovnih skrivnosti s krajo, nedovoljenim kopiranjem, gospodarskim vohunjenjem in kršenjem zahtev glede zaupnosti, ne glede na to, ali izvirajo iz Unije ali zunaj nje. Nedavne spremembe, kot so globalizacija, večji obseg oddaje del zunanjim izvajalcem, daljše dobavne verige ter vse večja uporaba informacijske in komunikacijske tehnologije, prispevajo k povečanju tveganja pojava navedenih praks. Neupravičena pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti ogrozi sposobnost zakonitega imetnika poslovne skrivnosti, da z izkoriščanjem rezultatov svojih inovacijskih prizadevanj doseže prednost prvega na trgu. Brez učinkovitih in primerljivih pravnih sredstev, s katerimi bi bilo mogoče varovati poslovne skrivnosti po vsej Uniji, so ogrožene pobude za začetek čezmejnih inovacijskih dejavnosti na notranjem trgu, poslovne skrivnosti pa ne morejo izpolniti svojega potenciala kot gonilo gospodarske rasti in ustvarjanja novih delovnih mest. Tako se odvrata inovativnost in ustvarjalnost, obseg naložb pa se manjša, kar ovira nemoteno delovanje notranjega trga in ogroža njegov potencial za krepitev rasti.
- (4) Mednarodna prizadevanja v okviru Svetovne trgovinske organizacije za odpravo tega problema so se končala s sklenitvijo Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (v nadaljnjem besedilu: sporazum TRIPS). Sporazum med drugim vsebuje določbe o varovanju poslovnih skrivnosti pred njihovo neupravičeno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem s strani tretjih oseb; to so splošni mednarodni standardi. Ta sporazum, ki je bil odobren z Sklepom Sveta 94/800/ES⁴, zavezuje vse države članice in tudi Unijo samo.

⁴ Sklep Sveta z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL L 336, 23.12.1994, str. 1).

- (5) Ne glede na sporazum TRIPS je v posameznih državah članicah uveljavljena precej različna zakonodaja, kar zadeva varstvo poslovnih skrivnosti pred njihovo neupravičeno pridobitvijo, uporabo in razkritjem s strani tretjih oseb. Tako na primer vse države članice niso sprejele nacionalnih opredelitev pojmov poslovne skrivnosti in/ali neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti, kar pomeni, da varovanje ni splošno dostopno in se njegov obseg med državami članicami razlikuje. Prav tako ni doslednosti, kar zadeva pravna sredstva v civilnem pravu, ki so na voljo v primerih neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovnih skrivnosti, saj v vseh državah članicah ni vedno mogoča izdaja odredbe o opustitvi dejavnosti ali ravnanja zoper tretje osebe, ki niso konkurenti zakonitega imetnika poslovne skrivnosti. Do razlik med državami članicami prihaja tudi v zvezi z obravnavo tretjih oseb, ki so pridobile poslovne skrivnosti v dobri veri, vendar so naknadno – ob njihovi uporabi – izvedele, da je njihova pridobitev izhajala iz predhodne neupravičene pridobitve s strani druge osebe.

- (6) Nacionalna pravila se razlikujejo tudi glede vprašanja, ali lahko zakoniti imetnik poslovne skrivnosti zahteva uničenje blaga, ki ga je proizvedla tretja oseba, ki je neupravičeno uporabila poslovno skrivnost, ali vračilo oziroma uničenje katerih koli dokumentov, datotek ali gradiva, ki vsebujejo ali uveljavljajo neupravičeno pridobljeno ali uporabljeno poslovno skrivnost. Prav tako veljavna nacionalna pravila glede izračuna odškodnine ne upoštevajo vedno nematerialne narave poslovnih skrivnosti, zaradi česar je težko dokazati dejanske izgubljene dobičke ali nepravilno obogatitev kršitelja, kadar zadevnim informacijam ni mogoče določiti tržne vrednosti. Zgolj malo držav članic dovoljuje uporabo abstraktnih pravil za izračunavanje odškodnine na podlagi razumnega avtorskega honorarja ali pristojbine, ki bi lahko bila dolgovana, če bi obstajala licenca za uporabo poslovne skrivnosti. Poleg tega predpisi mnogih držav članic ne zagotavljajo ustreznega varovanja zaupnosti poslovne skrivnosti, če imetnik poslovne skrivnosti vloži zahtevek zaradi domnevne neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti s strani tretje osebe, kar zmanjšuje privlačnost obstoječih ukrepov in pravnih sredstev ter slabi zagotovljeno varovanje.

- (7) Razlike v pravnem varstvu poslovnih skrivnosti v različnih državah članicah pomenijo, da poslovne skrivnosti ne uživajo enakovredne ravni varovanja po vsej Uniji, kar povzroča razdrobljenost notranjega trga na tem področju in slabi splošni odvračilni učinek predpisov. To negativno učinkuje na notranji trg, saj razlike zavirajo spodbude podjetjem za opravljanje čezmejnih gospodarskih dejavnosti, povezanih z inovacijami, vključno s sodelovanjem s partnerji na področju raziskav ali proizvodnje, zunanjim izvajanjem ali vlaganjem v drugih državah članicah, ki bi temeljili na uporabi informacij, varovanih kot poslovna skrivnost. Čezmejne mreže za raziskave in razvoj ter dejavnosti, povezane z inovacijami, vključno s povezano proizvodnjo in posledično čezmejno trgovino, v Uniji postajajo manj privlačne in bolj kompleksne, kar povzroča tudi inovacijsko neučinkovitost na ravni Unije. Poleg tega se v državah članicah pojavljajo večja poslovna tveganja s sorazmerno nižjo stopnjo varovanja, kar pomeni, da je mogoče poslovne skrivnosti lažje ukrasti ali jih na drug način neupravičeno pridobiti. Zaradi tega prihaja do neučinkovitega dodeljevanja kapitala rast spodbujajočim inovacijam na notranjem trgu, kar je posledica visokih stroškov zaščitnih ukrepov, ki nadomeščajo nezadostno pravno varstvo v nekaterih državah članicah. Ta položaj prav tako spodbuja dejavnosti nelojalnih konkurentov, ki bi lahko po neupravičeni pridobitvi poslovnih skrivnosti tako pridobljeno blago razširili po notranjem trgu. Razhajanja zakonodajnih ureditev lajšajo tudi uvoz blaga iz tretjih držav v Unijo prek vstopnih točk s šibkejšim varovanjem, kadar se oblikovanje, proizvodnja ali trženje takšnega blaga opirajo na ukradene ali sicer neupravičeno pridobljene poslovne skrivnosti. Na splošno takšna razhajanja ovirajo pravilno delovanje notranjega trga.

- (8) Ustrezno je določiti predpise na ravni Unije za zbližanje nacionalnih zakonodajnih sistemov, da se za primere neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti zagotovi zadostna in skladna raven civilnopravnega sredstva na celotnem notranjem trgu, **ne da bi pri tem posegali v možnost držav članic, da zagotovijo obsežnejšo zaščito pred neupravičeno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovnih skrivnosti, če se pri tem spoštujejo jamstva za zaščito interesov drugih strani**. V ta namen je treba vzpostaviti enotno opredelitev poslovne skrivnosti, ne da bi se pri tem omejila vsebina, ki jo je treba zavarovati pred protipravno prilastitvijo. Takšna opredelitev bi morala biti oblikovana tako, da bi zajemala poslovne informacije, tehnološke informacije ter strokovno znanje in izkušnje, kadar obstajata upravičen interes za njihovo zaupnost in upravičeno pričakovanje po ohranitvi takšne zaupnosti. Poleg tega naj bi takšne informacije **ali** strokovno znanje in izkušnje imeli dejansko ali potencialno tržno vrednost. Takšne informacije ali strokovno znanje in izkušnje imajo tržno vrednost zlasti v primeru, če bi njihova neupravičena pridobitev, uporaba ali razkritje lahko škodovali interesom osebe, ki ima nad njimi zakonit nadzor, s tem da bi škodovali njenemu znanstvenemu ali tehničnemu potencialu, poslovnim ali finančnim interesom, strateškim pozicijam ali konkurenčni sposobnosti. Po svoji naravi bi morale biti iz takšne opredelitve izključene zanemarljive informacije ter ne bi smela zajemati znanja in spretnosti, ki jih zaposleni pridobijo med rednim opravljanjem dela in ki so splošno znani ali lahko dostopni osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij.

- (9) Pomembno je tudi določiti okoliščine, v katerih je pravno varstvo upravičeno. Zato je treba določiti ravnanje in prakse, ki jih je mogoče razumeti kot neupravičeno pridobitev, uporabo ali razkritje poslovne skrivnosti. [...] ⁵

⁵ ...

(10) Da se zaščiti interes inovacij in spodbudi konkurenca, določbe te direktive ne bi smele ustvarjati kakršnih koli izključnih pravic do strokovnega znanja in izkušenj ali informacij, ki so varovane kot poslovna skrivnost. Tako ostaja mogoče, da subjekti neodvisno odkrijejo enako strokovno znanje in izkušnje ali informacije. Obratni inženiring zakonito pridobljenega proizvoda je zakonit način pridobivanja informacij, razen če je v pogodbi drugače dogovorjeno. Pravica do sklepanja takšnih pogodb pa je z zakonom lahko omejena, kot v primeru člena 5(3) Direktive 2009/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶.

⁶ Direktiva 2009/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pravnem varstvu računalniških programov, UL L 111, 5.5.2009, str. 16.

(10a) Poleg tega se pridobitev, uporaba ali razkritje poslovnih skrivnosti, kadar se to zahteva z zakonom ali to zakon dovoljuje, ne bi smeli šteti za neupravičene. Tako bi kot zakoniti morali veljati pridobitev ali uporaba poslovne skrivnosti s strani upravnih ali sodnih organov pri opravljanju njihovih nalog. Prav tako se, če institucije in telesa Unije ali nacionalni javni organi razkrijejo poslovne informacije, ki jih imajo na podlagi obveznosti iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001⁷ ali drugih predpisov o dostopu javnosti do dokumentov ali o obveznostih nacionalnih javnih organov glede preglednosti, to ne bi smelo šteti za neupravičeno razkritje poslovne skrivnosti. Iz pojma neupravičene pridobitve sta – brez poseganja v dolžnost zaupnosti, ki velja za prejemnike tako prejetih informacij – izključena tudi pridobitev in razkritje poslovnih skrivnosti v zvezi z zastopniki delavcev, ki uveljavljajo pravice do obveščenosti, posvetovanja in sodelovanja v skladu s pravom ali prakso Unije in držav članic, ter v zvezi s kolektivno obrambo interesov delavcev in delodajalcev, vključno s soodločanjem. Tudi pridobitev ali razkritje poslovne skrivnosti pri obveznih revizijah, ki se izvajajo v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom, ne bi smela veljati za neupravičeno ravnanje.

⁷ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

(10b) Mediji pogosto objavijo podatke ali informacije, ki jih druga stran šteje za poslovno skrivnost, vendar bi bila lahko njihova objava v interesu javnosti. Zato je pomembno, da razpoložljivi ukrepi in pravna sredstva ne bi smeli omejevati uveljavljanja svobode izražanja in obveščanja (ki vključuje svobodo in pluralnost medijev, kot določa člen 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah), če je to zakonito mogoče.

(10c) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pravico socialnih partnerjev, da sklepajo kolektivne pogodbe, kadar so te predvidene v skladu z delovnim pravom, kar zadeva dolžnosti nerazkritja poslovne skrivnosti ali omejitve njene uporabe in posledice kršitve takšnih dolžnosti s strani stranke, za katero veljata, pod pogojem, da katera koli tovrstna kolektivna pogodba ne omejuje zaščitnih ukrepov v zvezi z izjemami iz te direktive, če se vloga za uporabo ukrepov, postopkov in pravnih sredstev iz te direktive v primeru domnevne pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti zavrne.

(11) V skladu z načelom sorazmernosti bi morali biti ukrepi in pravna sredstva, namenjeni varovanju poslovnih skrivnosti, oblikovani tako, da bi izpolnili cilj nemoteno delujočega notranjega trga za raziskave in inovacije, ne da bi pri tem ogrožali druge cilje in načela v interesu javnosti. V zvezi s tem ukrepi in pravna sredstva zagotavljajo, da pristojni sodni organi upoštevajo dejavnike, kot so vrednost poslovne skrivnosti, resnost ravnanja, ki pomeni neupravičeno pridobitev, uporabo ali razkritje poslovne skrivnosti, in učinek takšnega ravnanja. Poskrbeti je treba tudi za to, da bodo imeli pristojni sodni organi diskrecijsko pravico pri ugotavljanju interesov strank v sporu ter interesov tretjih oseb, med drugim tudi potrošnikov, kadar je to ustrezno.

- (12) Nemoteno delovanje notranjega trga bi bilo ogroženo, če bi se razpoložljivi ukrepi in pravna sredstva uporabljali za uresničevanje nelegitimnih namer, nezdružljivih s cilji te direktive. Zato je njihove sodne organe pomembno pooblastiti, da sprejmejo ustrezne ukrepe v zvezi s tožniki, ki izvajajo zlorabe ali ravnavajo nepošteno in vlagajo očitno neutemeljene vloge, na primer z namenom neupravičene odložitve ali omejitve dostopa tožene stranke do trga oziroma ustrahovanja ali nadlegovanja tožene stranke na kakšen drug način. Pomembno je tudi, da razpoložljivi ukrepi in pravna sredstva ne bi smeli omejevati dejavnosti prijave nepravilnosti. Zato varovanje poslovnih skrivnosti ne bi smelo zajemati primerov, v katerih razkritje poslovne skrivnosti koristi interesu javnosti, če se ob tem razkrije zadevna kršitev ali nepravilno ravnanje.
- (13) Zaradi pravne varnosti in ker se od legitimnih imetnikov poslovnih skrivnosti pričakuje, da skrbno ravnavajo pri ohranjanju zaupnosti svojih dragocenih poslovnih skrivnosti in spremljanju njihove uporabe, se zdi ustrezno, da se **materialni zahtevki ali** možnost vložitve tožb za zaščito poslovnih skrivnosti omejijo na omejeno obdobje.

- (14) Možnost izgube zaupnosti poslovne skrivnosti med pravnim postopkom pogosto odvrne legitimne imetnike poslovnih skrivnosti od uvedbe postopka za obrambo svojih poslovne skrivnosti, kar ogroža učinkovitost razpoložljivih ukrepov in pravnih sredstev. Zato je nujno treba določiti posebne zahteve, namenjene varovanju zaupnosti poslovne skrivnosti, ki je predmet spora, med sodnim postopkom, uvedenim za njeno obrambo, pri čemer je treba z ustreznimi zaščitnimi ukrepi zagotoviti pravico do nepristranskega sojenja. Te zahteve bi morale vključevati možnost omejitve kroga oseb, ki imajo dostop do dokaznega gradiva ali obravnav, ali možnost objave zgolj nezaupnih elementov sodnih odločb. **Da bi zagotovili, da pravica strank do nepristranskega sojenja ni ogrožena, če se omeji krog oseb, ki imajo dostop do dokaznega gradiva ali obravnav, bi morala biti del tega kroga najmanj ena oseba s strani vsake stranke in njen odvetnik ali zastopnik. Če pa je stranka pravna oseba, bi moralo biti število fizičnih oseb v tem krogu takšno, da bi zagotavljalo ustrezno zastopanost te pravne osebe.** Takšna zaščita bi morala ostati veljavna tudi po koncu sodnega postopka, dokler informacije, ki so del poslovne skrivnosti, ne bi prišle v javno uporabo.

- (15) Če tretja oseba neupravičeno pridobi poslovno skrivnost, bi to lahko imelo uničujoče posledice za zakonitega imetnika poslovne skrivnosti, saj se po njenem javnem razkritju ne bi mogel več vrniti v položaj, v katerem je bil pred izgubo poslovne skrivnosti. Zato je nujno treba zagotoviti hitre, učinkovite in dostopne začasne ukrepe za takojšnje prenehanje neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti, tudi če se takšna poslovna skrivnost uporablja za opravljanje storitev. Takšni ukrepi morajo biti na voljo, ne da bi bilo treba čakati na meritorno odločitev, pri čemer je treba ustrezno spoštovati pravico do obrambe in načelo sorazmernosti ob upoštevanju značilnosti sporne zadeve. **V nekaterih primerih se lahko domnevnemu kršitelju ob predložitvi jamstev dovoli, da še naprej uporablja poslovno skrivnost ali jo razkrije, če je tveganje, da bo prišla v javno uporabo, majhno.** Morda bo treba uvesti tudi jamstva, ki bodo zadoščala za kritje stroškov in škode, ki jih je utrpela tožena stranka, ker je bil vložen neupravičen zahtevek, zlasti kadar bi zamude v postopku zakonitemu imetniku poslovne skrivnosti povzročile nepopravljivo škodo.
- (16) Iz enakega razloga je treba določiti tudi ukrepe za preprečitev nadaljnje neupravičene uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti, tudi če se takšna poslovna skrivnost uporablja za opravljanje storitev. Da bi bili ukrepi prepovedi učinkoviti, bi morali biti v primerih, ko okoliščine primera zahtevajo njihovo časovno omejitev, dovolj dolgotrajni, da se odpravi kakršna koli trgovska korist, ki bi jo tretja oseba lahko pridobila na podlagi neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti. V vsakem primeru noben tovrsten ukrep ne bi smel biti izvršljiv, če bi bile informacije, ki so bile prvotno zajete v poslovni skrivnosti, v javni uporabi iz razlogov, ki jih ni mogoče pripisati toženi stranki.

- (17) Poslovne skrivnosti se lahko neupravičeno uporabijo za oblikovanje, proizvodnjo ali trženje blaga ali sestavin blaga, ki se lahko razširjajo po celotnem notranjem trgu, kar lahko škodi poslovnim interesom imetnika poslovne skrivnosti in delovanju notranjega trga. V teh primerih in če zadevna poslovna skrivnost precej vpliva na kakovost, vrednost ali ceno tako pridobljenega blaga ali na znižanje stroškov oziroma na olajšanje ali pospešitev procesov njegove proizvodnje ali trženja, je pomembno, da so sodni organi pooblaščen, da naložijo učinkovite in ustrezne ukrepe za prepoved trženja navedenega blaga ali njegov umik iz prodaje. Glede na globalno naravo trgovine je treba poleg tega zagotoviti, da ukrepi vključujejo prepoved uvoza navedenega blaga v Unijo ali njegovega skladiščenja z namenom, da se ga ponudi ali da na trg. Ob upoštevanju načela sorazmernosti korektivni ukrepi ne bi smeli nujno pomeniti uničenja blaga, če so na voljo druge smotrne rešitve, kot je onemogočitev kršitve v zvezi z blagom ali odstranitev blaga s trga, na primer z njegovo podaritvijo dobrodelnim organizacijam.

- (18) Oseba lahko poslovno skrivnost prvotno pridobi v dobri veri in se šele pozneje, na primer ob prejemu obvestila imetnika izvirne poslovne skrivnosti, zave, da njeno poznavanje zadevne poslovne skrivnosti izvira iz virov, ki to poslovno skrivnost uporabljajo ali razkrivajo na protipraven način. Da naloženi korektivni ukrepi ali sodne odredbe v navedenih okoliščinah ne bi povzročali nesorazmerne škode tej osebi, bi morale države članice omogočiti, da se v ustreznih primerih oškodovani stranki kot nadomestni ukrep dodeli denarno nadomestilo, ki pa ne bi smelo presegati zneska avtorskega honorarja ali pristojbin, dolgovanega oškodovani stranki, če bi oseba, ki je poslovno skrivnost pridobila v dobri veri, pridobila dovoljenje za uporabo zadevne poslovne skrivnosti. To nadomestilo se dodeli za obdobje, v katerem bi imetnik izvirne poslovne skrivnosti lahko preprečil njeno uporabo. Vendar, če bi protipravna uporaba poslovne skrivnosti pomenila kršitev zakonov, ki ni določena v tej direktivi, ali bi verjetno škodila potrošnikom, takšna neupravičena uporaba ne bi smela biti dovoljena.

- (19) Da bi osebi, ki se zaveda ali bi se razumno morala zavedati, da je neupravičeno pridobila, uporabila ali razkrila poslovno skrivnost, preprečili pridobitev koristi od takšnega ravnanja in da bi oškodovanemu imetniku poslovne skrivnosti v največjem mogočem obsegu omogočili vrnitev v položaj, v katerem bi bil, če ne bi bilo navedenega neupravičenega ravnanja, mu je treba zagotoviti primerno nadomestilo za škodo, ki jo je utrpel zaradi neupravičenega ravnanja. Pri znesku odškodnine, ki se dodeli oškodovanemu imetniku poslovne skrivnosti, bi bilo treba upoštevati vse ustrezne vidike, kot so izguba prihodka imetnika poslovne skrivnosti ali neupravičeni dobiček kršitelja, ter, kadar je ustrezno, kakršno koli moralno škodo, ki je bila povzročena imetniku poslovne skrivnosti. Namesto tega je mogoče, na primer kadar bi bilo težko določiti znesek dejansko povzročene škode zaradi nematerialne narave poslovne skrivnosti, znesek odškodnine izračunati iz elementov, kot so avtorski honorar ali pristojbine, ki bi bile dolgovane, če bi kršitelj zaprosil za dovoljenje za uporabo zadevne poslovne skrivnosti. Namen ni uvesti obveznosti, da se določijo kaznovalne odškodnine, temveč zagotoviti nadomestilo, ki temelji na objektivnih merilih, ob upoštevanju stroškov, ki jih ima imetnik poslovne skrivnosti, na primer stroškov za ugotovitev kršitve in preiskavo njenih okoliščin. **Ta direktiva ne vpliva na nacionalna načela v zvezi z odgovornostjo za kršitev uradne dolžnosti.**
- (20) Za dopolnilno odvrčanje prihodnjih kršiteljev in ozaveščanje širše javnosti je koristno, da se odločbe v primerih, povezanih z neupravičeno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovnih skrivnosti, objavljajo, po potrebi tudi z vidnim oglaševanjem, če takšno oglaševanje ne povzroči razkritja poslovne skrivnosti ali nesorazmerno ne škoduje zasebnosti in ugledu fizičnih oseb.

- (21) Učinkovitost ukrepov in pravnih sredstev, ki jih imajo na voljo imetniki poslovnih skrivnosti, bi bila lahko ogrožena, če ne bi bilo zagotovljeno izvrševanje relevantnih odločb, ki jih sprejmejo pristojni sodni organi. Zato je treba zagotoviti, da so ti organi ustrezno pooblaščen za kaznovanje.
- (22) Da bi bila enotna uporaba ukrepov za varovanje poslovnih skrivnosti lažja, je ustrezno vzpostaviti sistem za sodelovanje in izmenjavo informacij med državami članicami na eni strani ter med državami članicami in Komisijo na drugi, zlasti z oblikovanjem mreže kontaktnih oseb, ki jih določijo države članice. Nadalje, da bi Komisija ugotovila, ali ti ukrepi izpolnjujejo zastavljeni cilj, bi morala – po potrebi ob pomoči Evropskega opazovalnega urada za kršitve pravic intelektualne lastnine – preučiti uporabo te direktive in učinkovitost sprejetih nacionalnih ukrepov.
- (23) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, predvsem pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov, svobodo izražanja in obveščanja, svobodo izbire poklica in pravico do dela, svobodo gospodarske pobude, lastninsko pravico, pravico do dobrega upravljanja, pravico vpogleda v spis in spoštovanje poslovne tajnosti, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča ter pravico do obrambe.

- (24) Pomembno je, da se spoštuje pravica do zasebnosti in varstva osebnih podatkov vseh oseb, katerih osebne podatke lahko imetnik poslovne skrivnosti zaščiti kot poslovno skrivnost, ali vseh oseb, udeleženih v sporu v zvezi z neupravičeno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovnih skrivnosti in katerih osebni podatki se obdelujejo. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES⁸ ureja obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja v državah članicah v okviru te direktive in pod nadzorom pristojnih organov držav članic, zlasti javnih neodvisnih organov, ki jih imenujejo države članice. Ta direktiva zato ne bi smela vplivati na pravice in obveznosti iz Direktive 95/46/ES, zlasti pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, da dostopa do svojih osebnih podatkov, ki se obdelujejo, in doseže popravek, izbris ali blokiranje podatkov, kadar so nepopolni ali nenatančni, kadar je to ustrezno, pa tudi na obveznost obdelave občutljivih podatkov v skladu s členom 8(5) Direktive 95/46/ES.

⁸ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

- (25) Ker cilja te direktive, tj. doseči nemoteno delujoč notranji trg z vzpostavitvijo zadostne in primerljive ravni nadomestila na celotnem notranjem trgu za primere neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovnih skrivnosti, ne morejo zadovoljivo doseči države članice in se lahko zato glede na njegov obseg in učinke lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (26) Namen te direktive ne bi smel biti vzpostavitev usklajenih pravil za sodno sodelovanje, pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ali ukvarjanje z veljavnim pravom. Te zadeve na splošno urejajo drugi akti Unije, ki bi se morali na področju, ki ga ureja ta direktiva, praviloma še naprej enakovredno uporabljati.
- (27) Ta direktiva ne bi smela vplivati na uporabo pravil konkurenčnega prava, zlasti členov 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Ukrepi iz te direktive se ne bi smeli uporabljati za neupravičeno omejevanje konkurence na način, ki je v nasprotju s Pogodbo.
- (28) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001⁹ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 12. marca 2014¹⁰.**

⁹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

¹⁰ UL C ...

- (28) Ukrepi, ki se sprejmejo za varovanje poslovne skrivnosti pred njeno neupravičeno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem, ne bi smeli vplivati na uporabo katerega koli drugega relevantnega prava na drugih področjih, vključno s pravicami intelektualne lastnine, zasebnostjo, dostopom do dokumentov in pogodbenim pravom. Vendar, kjer se prekrivata področje uporabe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES¹¹ in področje uporabe te direktive, ima ta direktiva prednost kot *lex specialis* –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Poglavje I

Predmet urejanja in področje uporabe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta direktiva določa pravila za varovanje pred neupravičeno pridobitvijo, uporabo in razkritjem poslovnih skrivnosti.

Države članice lahko v skladu z določbami Pogodbe zagotovijo obsežnejšo zaščito pred neupravičeno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovnih skrivnosti od tiste, ki se zahteva s to direktivo, pod pogojem, da zagotovijo skladnost s členoma 4 in 5, **členom** 6(1), **členom** 7, drugim pododstavkom **člena 8(1)**, **členoma** 8(3) in (4) ter 9(2), **členoma** 10 in 12 ter **členom** 14(3).

¹¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL L 157, 30.4.2004, str. 45).

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „poslovna skrivnost“ pomeni informacijo, ki izpolnjuje vse naslednje zahteve:
 - (a) je skrivnost v smislu, da njena celota ali natančna konfiguracija in sestava njenih komponent ni splošno znana ali lahko dosegljiva osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij;
 - (b) ima tržno vrednost, ker je skrivnost;
 - (c) je oseba, ki ima zakoniti nadzor nad to informacijo, v teh okoliščinah razumno ukrepala, da jo ohrani kot skrivnost;
- (2) „imetnik poslovne skrivnosti“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki ima zakoniti nadzor nad poslovno skrivnostjo;
- (3) „kršitelj“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki je neupravičeno pridobila, uporabila ali razkrila poslovno skrivnost;
- (4) „blago, ki je predmet kršitve“ pomeni blago, k oblikovanju, kakovosti, delovanju, proizvodnji ali trženju katerega so precej prispevali neupravičena pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti.

Poglavje II

Pridobitev, uporaba in razkritje poslovnih skrivnosti

Člen 3

Neupravičena pridobitev, uporaba in razkritje poslovnih skrivnosti

1. Države članice zagotovijo, da imajo imetniki poslovne skrivnosti pravico vložiti vlogo za uporabo ukrepov, postopkov in pravnih sredstev iz te direktive, da preprečijo neupravičeno pridobitev, uporabo ali razkritje **svoje** poslovne skrivnosti ali prejmejo nadomestilo za to.
2. Pridobitev poslovne skrivnosti brez privolitve imetnika poslovne skrivnosti se šteje za neupravičeno, če se izvede z:
 - (a) nepooblaščenim dostopom do katerih koli dokumentov, predmetov, gradiva, vsebin ali elektronskih datotek, ki so pod zakonitim nadzorom imetnika poslovne skrivnosti in vsebujejo poslovno skrivnost ali je iz njih mogoče dognati poslovno skrivnost, ali kopiranjem ali prisvojitvijo navedenih dokumentov, predmetov, gradiva, vsebin ali elektronskih datotek;
 - (b) črtano;
 - (c) črtano;
 - (d) črtano;
 - (e) črtano;

- (f) vsakim drugim ravnanjem, za katerega se v danih okoliščinah šteje, da je v nasprotju s pošteno trgovinsko prakso.
3. Uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti se šteje za neupravičeno, če poslovno skrivnost brez privolitve njenega imetnika uporabi ali razkrije oseba, ki izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:
- (a) poslovno skrivnost je pridobila neupravičeno;
 - (b) krši dogovor o zaupnosti ali katero koli drugo dolžnost molčečnosti v zvezi s poslovno skrivnostjo;
 - (c) krši pogodbeno ali katero koli drugo dolžnost omejitve uporabe poslovne skrivnosti.
4. Pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti se šteje za neupravičeno tudi, če je oseba v času pridobitve, uporabe ali razkritja vedela ali bi morala v danih okoliščinah vedeti, da je poslovno skrivnost **neposredno ali posredno** pridobila od druge osebe, ki je poslovno skrivnost neupravičeno uporabljala ali razkrila v smislu odstavka 3.
5. Proizvodnja, ponujanje ali dajanje na trg blaga, ki je predmet kršitve, oziroma njegovo uvažanje, izvažanje ali skladiščenje v ta namen se prav tako štejejo za neupravičeno uporabo poslovne skrivnosti, če je oseba, ki opravlja tovrstne dejavnosti, vedela ali bi morala v danih okoliščinah vedeti, da se je poslovna skrivnost neupravičeno uporabljala v smislu odstavka 3.

Člen 4

Zakonita pridobitev, uporaba in razkritje poslovnih skrivnosti ter izjeme

1. Pridobitev poslovnih skrivnosti se šteje za zakonito, če se pridobijo na katerega koli od naslednjih načinov:
 - (a) z neodvisnim odkritjem ali stvaritvijo;
 - (b) z opazovanjem, preučevanjem, razstavljanjem ali preskušanjem izdelka ali predmeta, ki je bil dan na voljo javnosti ali ki ga ima v zakoniti posesti pridobitelj informacije, katerega ne zavezuje nobena pravno **veljavna** dolžnost omejitve pridobitve poslovne skrivnosti;
 - (c) z vsako drugo prakso, za katero se v danih okoliščinah šteje, da je skladna s pošteno trgovinsko prakso.
- 1a. Pridobitev, uporaba in razkritje poslovnih skrivnosti se šteje za zakonito, če takšno pridobitev, uporabo ali razkritje zahteva ali dovoljuje pravo Unije ali nacionalno pravo.
2. Države članice zagotovijo, da **se** vloge za uporabo ukrepov, postopkov in pravnih sredstev iz te direktive zavrnejo, če se poslovna skrivnost domnevno pridobi, uporabi ali razkrije v katerem koli od naslednjih primerov:
 - (a) pri upravičenem uveljavljanju pravice do svobode izražanja in obveščanja;

- (b) z namenom razkritja zlorabe, kršitve ali nezakonite dejavnosti, če so bili domnevna pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti nujni za takšno razkritje in je tožena stranka ravnala v interesu javnosti;
- (c) poslovno skrivnost so razkrili delavci svojim zastopnikom v okviru zakonitega opravljanja njihovih nalog zastopanja, **če je bilo takšno razkritje nujno za navedeno opravljanje**;
- (d) črtano;
- (e) z namenom zaščite upravičenega interesa, ki ga priznava pravo Unije ali nacionalno pravo.

Poglavje III

Ukrepi, postopki in pravna sredstva

ODDELEK 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 5

Splošne obveznosti

1. Države članice določijo ukrepe, postopke in pravna sredstva, ki so potrebni, da se zagotovi možnost uveljavljanja nadomestila po civilnem pravu v primeru neupravičene pridobitve, uporabe in razkritja poslovnih skrivnosti.

2. Ukrepi, postopki in pravna sredstva **iz odstavka 1**:

- (a) so pošteni in pravični;
- (b) niso po nepotrebnem zapleteni ali dragi, ne postavljajo nerazumnih časovnih omejitev oziroma ne povzročajo neupravičenih zamud;
- (c) so učinkoviti in odvračilni.

Člen 6

Sorazmernost in zloraba procesnih pravil

1. **U**krepi, postopki in pravna sredstva, kot so določeni s to direktivo, **se** uporabljajo na način, ki:

- (a) je sorazmeren;
- (b) ne ustvarja ovir za zakonito trgovino na notranjem trgu **ter**
- (c) uveljavlja zaščitne ukrepe pred njihovo zlorabo.

2. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi, kadar je zahtevek v zvezi z neupravičeno pridobitvijo, razkritjem ali uporabo poslovne skrivnosti očitno neutemeljen in je tožnik sodni postopek začel z zlorabo ali v slabi veri, na zahtevo tožene stranke uporabijo ustrezne ukrepe, kot so določeni v nacionalnem pravu. Ti ukrepi lahko po potrebi vključujejo **dodelitev odškodnine toženi stranki**, uvedbo sankcij proti tožniku ali odred**bo** razširjanja informacij v zvezi z odločbo, sprejeto v skladu s členom 14.

Države članice lahko določijo, da so ti ukrepi predmet ločenega postopka.

Člen 7

Zastaralni rok

Države članice določijo pravila, ki se uporabljajo za zastaralne roke za **materialne zahteve ali** vložitev tožb za uporabo ukrepov, postopkov in pravnih sredstev iz te direktive. V navedenih pravilih se določijo začetek teka zastaralnega roka, trajanje **zastaralnega** roka in okoliščine, v katerih se **zastaralni** rok prekine ali zadrži. Trajanje **zastaralnega** roka ni daljše od **šestih** let.

Člen 8

Ohranitev zaupnosti poslovnih skrivnosti med sodnim postopkom

1. Države članice zagotovijo, da strankam v postopku, njihovim zastopnikom, uslužbencem sodišča, pričam, sodnim izvedencem in vsem drugim osebam, ki so udeležene v sodnem postopku v zvezi z neupravičeno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovne skrivnosti ali ki imajo dostop do dokumentov, ki so del navedenega sodnega postopka, ni dovoljeno uporabiti ali razkriti nobene poslovne skrivnosti ali domnevne poslovne skrivnosti, ki so jo pristojni sodni organi kot odziv na **ustrezno utemeljeno vlogo** zainteresirane strani opredelili kot zaupno in s katero so bili seznanjeni na podlagi takšne udeležbe v postopku ali dostopa.

Obveznost iz prvega pododstavka po zaključku sodnega postopka ostane v veljavi. Vendar **takšna obveznost** preneha v kateri koli od naslednjih okoliščin:

- (a) kadar se s pravnomočno odločbo ugotovi, da domnevna poslovna skrivnost ne izpolnjuje zahtev iz točke (1) člena 2;
- (b) kadar sčasoma zadevna informacija postane splošno znana ali lahko dosegljiva osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij.

2. Države članice zagotovijo tudi, da lahko pristojni sodni organi na podlagi ustrezno utemeljene vloge ene od strank v postopku sprejmejo posebne ukrepe, ki so potrebni za ohranitev zaupnosti katere koli poslovne skrivnosti ali domnevne poslovne skrivnosti, ki je bila uporabljena ali omenjena med sodnim postopkom v zvezi z neupravičeno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovne skrivnosti. Države članice lahko pristojnim sodnim organom dovolijo tudi, da takšne ukrepe sprejmejo na lastno pobudo.

Med ukrepi iz prvega pododstavka je vsaj možnost:

- (a) delne ali popolne omejitve dostopa do katerega koli dokumenta, ki vsebuje poslovne skrivnosti **ali domnevne poslovne skrivnosti** in ga predložijo stranke v postopku ali tretje osebe, za omejeno število oseb, pod pogojem, da **se** vsaj eni osebi s strani vsake stranke, **njenemu odvetniku ali zastopniku v postopku in uslužbencem sodišča** omogoči popoln dostop do takšnega dokumenta;
- (b) omejitve dostopa do obravnav, na katerih lahko pride do razkritja poslovnih skrivnosti **ali domnevnih poslovnih skrivnosti**, in ustreznih zapisnikov ali dobesednih zapisov teh obravnav za omejeno število oseb, pod pogojem, da **se** vsaj eni osebi s strani vsake stranke, **njenemu odvetniku ali zastopniku v postopku in uslužbencem sodišča** omogoči popoln dostop do takšnih obravnav, zapisnikov ali dobesednih zapisov;
- (c) zagotovitve dostopa tretjih oseb do nezaupne različice katere koli sodne odločbe, iz katere so bili odstranjeni odlomki, ki vsebujejo poslovne skrivnosti.

3. Pristojni sodni organi pri odločanju o ugoditvi vlogi ali zavrnitvi vloge iz odstavka 2 ter pri oceni njene sorazmernosti upoštevajo potrebo po zagotovitvi pravic do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, upravičene interese strank v postopku in – kadar je to ustrezno – tretjih oseb ter kakršno koli morebitno škodo, povzročeno kateri koli od strank v postopku in – kadar je to ustrezno – tretjim osebam, ki izhaja iz ugoditve takšni vlogi ali njene zavrnitve.
4. Vsaka obdelava osebnih podatkov na podlagi odstavkov 1, 2 in 3 se izvaja v skladu z Direktivo 95/46/ES.

ODDELEK 2

ZAČASNI IN PREVIDNOSTNI UKREPI

Člen 9

Začasni in previdnostni ukrepi

1. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi na zahtevo imetnika poslovne skrivnosti odredijo katerega koli od naslednjih začasnih ukrepov in ukrepov zavarovanja zoper domnevnega kršitelja:
 - (a) začasno prenehanje oziroma prepoved uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti;
 - (b) prepoved proizvodnje, ponujanja, dajanja na trg ali uporabe blaga, ki je predmet kršitve, ali njegovega uvoza, izvoza ali skladiščenja za navedene namene;

- (c) zaseg ali izročitev blaga, ki je domnevno predmet kršitve, vključno z uvoženim blagom, da se prepreči njegov vstop na trg ali razširjanje na trgu.
2. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi kot alternativo ukrepom iz odstavka 1 zahtevajo, da je treba za nadaljevanje domnevne neupravičene uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti predložiti jamstva, s katerimi se zagotovi nadomestilo imetniku poslovne skrivnosti.

Člen 10

Pogoji za vložitev vloge in zaščitni ukrepi

1. Države članice zagotovijo, da so pristojni sodni organi v zvezi z ukrepi iz člena 9 pooblašteni od tožnika zahtevati predložitev dokazov, za katere se razumno šteje, da so razpoložljivi, da bi se lahko v zadostni meri prepričale o tem, ali poslovna skrivnost obstaja, ali je tožnik imetnik poslovne skrivnosti in ali je bila poslovna skrivnost pridobljena neupravičeno, se neupravičeno uporablja ali razkriva oziroma ali so neupravičena pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti neizbežni.

2. Države članice zagotovijo, da morajo pristojni sodni organi pri odločanju o ugoditvi vlogi ali zavrnitvi vloge in pri oceni njene sorazmernosti upoštevati posebne okoliščine primera. Ta ocena po potrebi vključuje vrednost poslovne skrivnosti, ukrepe, sprejete za varovanje poslovne skrivnosti ali njenih drugih posebnih značilnosti, pa tudi ravnanje tožene stranke pri pridobitvi, uporabi ali razkritju poslovne skrivnosti, učinek neupravičene uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti, upravičene interese strank v postopku in učinek, ki bi ga ugoditev ukrepom ali njihova zavrnitev lahko imela na stranke v postopku, upravičene interese tretjih oseb, interes javnosti ter varstvo temeljnih pravic.
3. Države članice zagotovijo, da se začasni ukrepi iz člena 9 na zahtevo tožene stranke razveljavijo ali kako drugače prenehajo veljati, če:
 - (a) tožnik ne začne postopka, ki se konča z meritorno odločitvijo pristojnega sodnega organa, in sicer v razumnem roku, ki ga določi sodni organ, ki odredi ukrepe, če pravo države članice to dovoljuje; če takšen rok ni predpisan, pa v roku največ 20 delovnih dni ali 31 koledarskih dni, kar se izteče pozneje;
 - (b) v tem času zadevne informacije ne izpolnjujejo več zahtev iz točke (1) člena 2, razlogov za to pa ni mogoče pripisati toženi stranki.

4. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi za začasne ukrepe iz člena 9 določijo pogoj, da mora tožnik predložiti ustrezno varščino ali enakovredno jamstvo, s čimer se zagotovi nadomestilo za škodo, ki jo je utrpela tožena stranka in, kadar je to ustrezno, katera koli druga oseba, ki jo prizadenejo ukrepi.
5. Kadar se začasni ukrepi razveljavijo na podlagi točke (a) odstavka 3, kadar zapadejo zaradi katerega koli dejanja ali opustitve dejanja tožnika ali kadar je naknadno ugotovljeno, da neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti ali grožnje takega ravnanja ni bilo, so pristojni sodni organi pooblaščen, da na zahtevo tožene stranke ali oškodovane tretje osebe tožniku naložijo, naj toženi stranki ali oškodovani tretji osebi zagotovi ustrezno nadomestilo za škodo, ki so jo povzročili navedeni ukrepi.

Države članice lahko določijo, da so ti ukrepi predmet ločenega postopka.

ODDELEK 3

UKREPI, KI IZHAJAJO IZ MERITORNE ODLOČITVE

Člen 11

Sodne odredbe in korektivni ukrepi

1. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi, kadar se s sodno odločbo ugotovi neupravičena pridobitev, uporaba ali razkritje poslovne skrivnosti, na zahtevo tožnika zoper kršitelja odredijo:
 - (a) prenehanje oziroma prepoved uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti;

- (b) prepoved proizvodnje, ponujanja, dajanja na trg ali uporabe blaga, ki je predmet kršitve, ali njegovega uvoza, izvoza ali skladiščenja za navedene namene;
- (c) sprejetje ustreznih korektivnih ukrepov v zvezi z blagom, ki je predmet kršitve.

2. Korektivni ukrepi iz točke (c) odstavka 1 zajemajo:

- (a) črtano;
- (b) umik blaga, ki je predmet kršitve, s trga;
- (c) ukrepe, s katerimi se onemogoči kršitev v zvezi z blagom, ki je predmet kršitve;
- (d) uničenje blaga, ki je predmet kršitve, ali po potrebi njegov umik s trga, če takšen ukrep ne ogrozi varovanja zadevne poslovne skrivnosti;
- (e) uničenje celote ali dela katerega koli dokumenta, predmeta, gradiva, vsebine ali elektronske datoteke, ki vsebuje ali uveljavlja poslovno skrivnost, ali po potrebi predajo celote ali dela navedenih dokumentov, predmetov, gradiva, vsebine ali elektronskih datotek tožniku.

3. Države članice **lahko določijo**, da lahko sodni organi ob odreditvi umika blaga, ki je predmet kršitve, s trga na zahtevo imetnika poslovne skrivnosti odredijo tudi, da je treba blago predati imetniku ali dobrodelnim organizacijam.
4. Sodni organi odredijo, da se ukrepi iz točke (c) odstavka 1 izvedejo na stroške kršitelja, razen če obstajajo posebni razlogi, da se ukrepa drugače. Ti ukrepi ne posegajo v kakršno koli odškodnino, ki je lahko dolgovana imetniku poslovne skrivnosti zaradi neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti.

Člen 12

Pogoji za vložitev vloge, zaščitni ukrepi in alternativni ukrepi

1. Države članice zagotovijo, da morajo pristojni sodni organi pri obravnavanju zahteve za sprejetje sodnih odredb in korektivnih ukrepov iz člena 11 ter pri oceni njihove sorazmernosti upoštevati posebne okoliščine primera. Ta ocena po potrebi vključuje vrednost poslovne skrivnosti, ukrepe, sprejete za varovanje poslovne skrivnosti ali njenih drugih posebnih značilnosti, pa tudi ravnanje kršitelja pri pridobitvi, uporabi ali razkritju poslovne skrivnosti, učinek neupravičene uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti, upravičene interese strank v postopku in učinek, ki bi ga ugoditev ukrepom ali njihova zavrnitev lahko imela na stranke v postopku, upravičene interese tretjih oseb, interes javnosti ter varstvo temeljnih pravic.

Če pristojni sodni organi omejijo trajanje ukrepa iz točk (a) in (b) člena 11(1), mora takšno trajanje zadoščati za odpravo kakršne koli tržne ali gospodarske koristi, ki bi jo lahko imel kršitelj po zaslugi neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti.

2. Države članice zagotovijo, da se ukrepi iz točk (a) in (b) člena 11(1) na zahtevo tožene stranke razveljavijo ali kako drugače prenehajo veljati, če v tem času zadevne informacije ne izpolnjujejo več zahtev iz točke (1) člena 2, razlogov za to pa ni mogoče pripisati toženi stranki.
3. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi na zahtevo osebe, ki je dolžna upoštevati ukrepe iz člena 11, odredijo, da se namesto uporabe navedenih ukrepov oškodovani stranki plača denarno nadomestilo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) zadevna oseba ob uporabi ali razkritju **niti ni vedela niti** v teh okoliščinah ni mogla vedeti, da je bila poslovna skrivnost pridobljena od druge osebe, ki je poslovno skrivnost neupravičeno uporabljala ali razkrila;
 - (b) izvajanje zadevnih ukrepov bi tej osebi povzročilo nesorazmerno veliko škodo;
 - (c) denarno nadomestilo oškodovani stranki v razumni meri zadostuje.

Če se namesto odredbe iz točk (a) in (b) člena 11(1) odredi denarno nadomestilo, takšno denarno nadomestilo ne presega zneska avtorskega honorarja ali pristojbin, ki bi bili dolgovani, če bi navedena oseba zaprosila za dovoljenje za uporabo zadevne poslovne skrivnosti, in sicer za obdobje, za katerega bi bilo mogoče prepovedati uporabo poslovne skrivnosti.

Člen 13

Odškodnina

1. Države članice zagotovijo, da pristojni sodni organi na zahtevo oškodovane stranke kršitelju, ki je vedel ali bi moral vedeti, da je neupravičeno pridobil, uporabljal ali razkril poslovno skrivnost, naložijo, naj imetniku poslovne skrivnosti plača odškodnino, ki ustreza dejanski škodi, ki jo je utrpel zaradi kršitve.

Države članice lahko **v skladu s svojim nacionalnim pravom in prakso omejijo** odgovornost zaposlenih **za odškodnino** do svojih delodajalcev zaradi neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti delodajalca, če tega ne storijo namenoma.

2. Pri določanju višine odškodnine v skladu z odstavkom 1 pristojni sodni organi upoštevajo vse ustrezne dejavnike, kot so negativne gospodarske posledice, vključno z izgubo dobička, ki jih je utrpela oškodovana stranka, morebitni neupravičeno pridobljeni dobiček kršilca in, v ustreznih primerih, neekonomski dejavniki, kot je nepremoženjska škoda, ki jo je zaradi neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti utrpel imetnik poslovne skrivnosti.

Vendar lahko pristojni sodni organi v ustreznih primerih odškodnino določijo tudi kot enkratni znesek na podlagi elementov, kot je najmanj znesek avtorskega honorarja ali pristojbin, ki bi bili dolgovani, če bi kršitelj zaprosil za dovoljenje za uporabo zadevne poslovne skrivnosti.

Člen 14

Objava sodnih odločb

1. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi v sodnem postopku, ki se začne zaradi neupravičene pridobitve, uporabe ali razkritja poslovne skrivnosti, na zahtevo tožnika in na stroške kršitelja odredijo ustrezne ukrepe za razširjanje informacij v zvezi s sodno odločbo, vključno z njeno objavo v celoti ali delno.
2. Ob sprejetju katerega koli ukrepa iz odstavka 1 tega člena se ohrani zaupnost poslovnih skrivnosti, kot je določeno v členu 8.

3. Pri odločanju o odredbi ukrepa iz odstavka 1 in oceni njegove sorazmernosti pristojni sodni organi upoštevajo, ali bi informacije o kršitelju omogočale identifikacijo fizične osebe in ali bi bila v takšnem primeru objava navedenih informacij upravičena, zlasti ob upoštevanju naslednjih meril: morebitne škode, ki jo lahko takšen ukrep povzroči zasebnosti in ugledu kršitelja, ravnanja kršitelja pri pridobitvi, razkritju ali uporabi poslovne skrivnosti ter verjetnosti, da bo kršitelj še naprej neupravičeno uporabljal ali razkrival poslovno skrivnost. Kadar je to ustrezno, pristojni sodni organi upoštevajo tudi **druge okoliščine, zlasti** vrednost poslovne skrivnosti in učinek neupravičene **pridobitve**, razkritja ali uporabe poslovne skrivnosti.

Poglavje IV

Sankcije, poročanje in končne določbe

Člen 15

Sankcije zaradi neizpolnjevanja obveznosti iz te direktive

Države članice zagotovijo, da lahko pristojni sodni organi kateri koli osebi, ki ne izpolnjuje ali ne želi izpolniti katerega koli ukrepa, sprejetega v skladu s členi 8, 9 in 11, naložijo sankcije.

Predpisane sankcije vključujejo možnost naložitve ponavljajočih se denarnih kazni v primeru neizpolnjevanja ukrepa, sprejetega v skladu s členoma 9 in 11.

Predpisane sankcije so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 16

Izmenjava informacij in kontaktne osebe

Za spodbujanje sodelovanja, vključno z izmenjavo informacij, med državami članicami ter med državami članicami in Komisijo vsaka država članica imenuje eno ali več nacionalnih kontaktnih oseb za vprašanja, ki se nanašajo na izvajanje ukrepov, določenih v tej direktivi. Podrobne podatke o nacionalni kontaktni osebi oziroma nacionalnih kontaktnih osebah sporoči drugim državam članicam in Komisiji.

Člen 17

Poročila

1. Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) v okviru dejavnosti Evropskega opazovalnega urada za kršitve pravic intelektualne lastnine do XX. XX. 20XX [tri leta po izteku roka za prenos] pripravi začetno poročilo o trendih pravnih postopkov v zvezi z neupravičeno pridobitvijo, uporabo ali razkritjem poslovnih skrivnosti na podlagi uporabe te direktive.

2. Komisija do XX. XX. 20XX [štiri leta po izteku roka za prenos] pripravi vmesno poročilo o uporabi te direktive ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. V tem poročilu ustrezno upošteva poročilo iz odstavka 1.
3. Komisija do XX. XX. 20XX [osem let po izteku roka za prenos] ovrednoti učinke te direktive ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo.

Člen 18

Prenos

1. Države članice zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, sprejmejo najpozneje do XX. XX. 20XX [24 mesecev] od datuma sprejetja te direktive. Besedila navedenih predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Države članice določijo način sklicevanja.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 19
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 20
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena
na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament Za Svet
Predsednik Predsednik
